

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) (jud. I. Păduraru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dudineț Iurii,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către ACC 55/294
împotriva lui Dudineț Iurie cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de către Dudineț Iurie și menținută hotărârea din
06 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2017, ACC 55/294 s-a adresat în justiție cu o cerere de chemare
în judecată împotriva lui Dudineț Iurie solicitând încasarea datoriei și a cheltuielilor
de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform statutului genul de
activitate prestat este, printre altele, asigurarea locatarilor blocului locativ cu toate
genurile de activitate de deservire comunală.

Conform actului de primire-predare nr. 01 din 01 noiembrie 2012 încheiat
între SA „Livsercom” și asociația reclamantă, a fost transmis în gestiune blocul
locativ din str. XXXX XX în care locuiește Dudineț Iurie cu toate datoriile rămase.

Conform contractelor încheiate între ACC 55/294 și SA „Apă-Canal” de
furnizare a serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate nr. 53-
0107-01 din 22 martie 2013, cu SA Regia „Autosalubritate” privind transportarea
deșeurilor menajere solide nr. 10611 (re-încheiat) din 18 decembrie 2014,
furnizorii se obligă să livreze apă rece și servicii de transportare a deșeurilor, iar
asociația este obligată să achite plățile pentru serviciile prestate din sumele

acumulate de la locatarii blocului care se află în gestiunea sa, cărora li se livrează utilitățile menționate mai sus.

A menționat că, locatarul blocului locativ situat pe adresa XXXX XX, Dudineț Iurii, conform bonului de plată pentru serviciile comunale calculate nu achită benevol serviciile prestate, în acest sens fiindu-i propusă soluționarea amiabilă a acestei datorii, însă acesta nu a achitat datoria calculată.

În instanța de judecată, ACC 55/294 a solicitat încasarea în beneficiul său cu titlu de datorie suma de 8576,85 lei, a cheltuielilor de judecată formate pe parcursul judecării cauzei.

Prin hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată depusă de ACC 55/294 împotriva lui Dudineț Iurie cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă integral.

A fost încasat de la Dudineț Iurii în beneficiul ACC 55/294 datoria în mărime de 8576,85 lei, și cheltuielile de judecată compuse din suma de 270 de lei achitate cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Dudineț Iurie și menținută hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

În consolidarea opiniei sale, instanțele inferioare au reținut că, potrivit analizei datoriilor pentru serviciile comunale pentru perioada noiembrie 2012 - februarie 2017 la adresa str. XXXX nr. XX, ap. XX, Dudineț Iurii, aceasta constituie suma de 8791,29 lei, iar pe parcursul perioadei de referință, ultimul a făcut achitare în sumă de 3726,17 lei în luna martie 2014, alte achitări nu rezultă.

Respingând argumentele lui Dudineț Iurii cu privire la aplicarea prescripției, instanțele au menționat că termenul invocat a fost întrerupt prin achitarea efectuată în martie 2014, ceea ce îndreptățește asociația reclamantă de a solicita încasarea întregii sume pentru noiembrie 2012 - februarie 2017.

La 30 decembrie 2018 (prin oficiul poștal), Dudineț Iurii a declarat recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă.

În motivarea recursului a indicat că la emiterea soluției instanța de apel a interpretat eronat legea precum și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate de părți.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Dudineț Iurii, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Dudineț Iurii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acestui cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Dudineț Iurii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Dudineț Iurii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova